

[Svend Aage Jensen]

rejse sydpå i ferien for at være sikre på sol og varme, for det var der nemlig rigeligt af i Danmark, hvad turisterhvervet kom til at nyde godt af.

Desværre havde det gode vejr en kedelig bagside. Den for landbruget helt nødvendige og livgivende nedbør i vækstperioden udeblev. Mange landmænd startede høsten allerede i begyndelsen af juli for dog at redde lidt af det tvangsmodne korn. Havde det ikke været for vintersæden, som klarede sig bedst, ville situationen have været endnu mere alvorlig. Den er slem nok, som den er. Nu havde landbruget næsten vænnet sig til at gå fra den ene rekordhøst til den næste og var økonomisk slet ikke indstillet på en sådan lussing.

Det kan have flere årsager, at landbruget ikke generelt er økonomisk stærkt nok til at imødegå et høsttab af den aktuelle størrelse. Mange landbrug er som bekendt gældstyngede dels som følge af kapacitetsudvidelse af bedriften og dels som følge af den økonomiske udvikling med lav inflation og stagnation i prisen på landbrugsejendomme. Hertil kommer investeringspålæg i gylletanke, braklægning af produktionsjord, udlægning af bræmmer og jord-skatter, som for længst burde være afskaffet på produktionsjord.

Set på denne baggrund har mange landmænd og gartnere set frem til de bebudede lovforslag om tørkehjælp for 1992. I betragtning af, at det drejede sig om indtægtstab i størrelsesorden 5 mia. kr. i forhold til det foregående år, finder CD ikke det fremsatte tilbud til landbruget særlig imponerende. Det er overraskende og meget beklageligt, at landbrugsministeren ikke har fundet flere penge til formålet – problemet taget i betragtning. De såkaldte statsgaranterede lån, som landbrugsministeren kan yde garanti for inden for en ramme på 500 mio. kr., garanteres måske nok af ministeren, men når man læser bemærkningerne, hentes såvel ydelsestilskud som garantiindfrielse fra de midler, der ligger i grovvaregarantifondene, midler, som er tiltænkt andre formål.

Statens økonomiske bidrag til gennemførelse af de to lovforslag ser for mig ud til alene at andrage 7½ mio. kr., nemlig statens provenutab som følge af stempelfritagelse for høsttabslåne. I betragtning af den samfundsmæssige betydning, landbruget har – landbruget, som i forvejen fra samfundets side har været og er

pålagt enorme byrder – kunne man have forventet, at ministerens håndsrekning havde været noget større.

Ved fordelingen af lånemidlerne bemærker vi, at der ikke bliver lånemuligheder for de mindre landbrug, og vi savner også mulighed for en ordning for forpagtere, som ikke ifølge forslaget har mulighed for at benytte høsttabsoverordningen.

Med hensyn til forslaget om indkomststøtte til landbrugere mener CD, at muligheden bør undersøges for en bredere adgang til denne støtte. Muligheden vil vi søge afklaret under udvalgsarbejdet, som vi positivt vil deltage i.

Elisabeth Arnold (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører på området, fru Marianne Jelved, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne udtale om de to lovforslag, nr. L 38 og L 39, at Det Radikale Venstre er positiv over for regeringens forslag om en høsttabsoverordning, som det er foreslået i de to lovforslag. Vi finder, at principperne er rigtige, og vi kan tilslutte os kriterierne for at komme i betragtning.

Vores eneste problem er, at vi mener, at det er uhensigtsmæssigt at have en grænse for udmålingsgrundlaget på 25.000 kr. Vi mener, at den grænse bør væk, og vi håber, at regeringen vil overveje dette forslag positivt.

Der er i forslagene vist hensyn til landbrugsgets tab og til landbrugets egne forslag, og vi synes, at det er flot, når regeringen beregner høsttabet i forhold til høsten i 1990 og 1991, hvor udbyttet var 10–15 pct. bedre end normalt.

Vi noterer os også, at regeringen ikke indregner faldende priser på korn, at vandingsudgifterne er med, og at der ikke trækkes fra for mindre udgifter til tørring.

Vi mener også, at landbrugets grovvarefond skal og kan bruges i denne situation. Landbruget skal være opmærksom på, at mange andre brancher har store problemer.

Endelig skal vi anbefale landbrugets organisationer at arbejde for en forsikringsordning, så det ikke er det offentlige, der hver gang skal træde til, hvis uheldet er ude igen.

Lysholm Christensen (KRF):

Baggrunden for de to fremsatte lovforslag er jo den økonomiske krise, som mange land-